

Αλπιγίους. Οτ' αντέβηκα.] τότε μ' απώλεσε, οτε κ' αντι τούτων μανέδωκα. Συρμαίαν μετρίαν.] οι μόνον αξίεσι χυλών βοσκήντες ή πτω συρμαίαν, ή χρώνη Αίγυπτιοι προς εξέρριαν. άλλως φαίνετ' ή χυλού ή συρμαίας πίνειν οι Αίγυπτιοι προς εξέρριαν. ως Δίδυμος. αλμαία εκ βαφανίδων Αίγυπτιακή, προς κάθαρσιν σπητήθεις.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Συρμαία κ' Σείδαν, κείθινόν δε πρόμα, ή χρώνη Αίγυπτιοι ήπερ σημασία εν τω μάλλον προσήκει.

CHR. Καύσος εις γηύσε.] Si non mendosa est lectio, referendum ad μόλιδος, sed vereor ut legendum sit καυλός pro Καυλός, ut sit tubæ tibia. Quamquam neque malè καυλος legatur ut sit σατήρ, præsertim cum sequatur ισάται quod est expendere & σαθμίξεν. Etiam aliquando δανείξεν. sanè alteram lectionem videor mihi odorari & augurari ex verbis Græci Glossographi. Sed nec malè καύε legas pro καί εις, & sic contumacem modulo syllabam non habebis. Συρμαίαν μετρίαν] syrmaia succus est herbæ, qua potione Ægyptij vti solent ad curandas diarrhœas. herodotus Euterpe συρμαίξεν dixit pro purgare. Sudas alicubi potionem facit hordeaceam, quin etiam cibum ex adipe & melle. Erotianus ait longam esse ραφαίδια, quam quidam cum sale esitantes purgantur, quod & Didymus prius dixerat. Hinc συρμαίσιμος Hippocrati.

Σχόλια. Λαβὰς ποιέιν.] ἄσφα τούτοις κράνειν, ἵνα γυῖον ἦ καὶ δοί. δέκνυσι ἢ τὰ ἄσφα αὐτὴ καὶ εἰς παρρηζαφῆ.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Ω δρορξέ] εκ ή δρορξόος, δρορξόος, κ' συρμαίω γίνε.] καὶ αἰω τ δρορξόου, ἀντι τοῦ δρορξόος.

CHR. Λαβὰς ποιέιν.] Anfas galeis fieri vult ut vertantur in cados qui anlati vel auriti erant, unde Dyotæ dicti Horatio.

Σχόλια. Τούτω γ' ἐγώ τα' δόρατα.] Αἰμῶς ἔπε τούτω ὀνήθμῳ, ἀντι ή τούτω ὀνήθμῳ. Αἴη ἀσέ.] τὸ ἐξῆς, δοκεῖ δέ μοι ἵνα δέξω προοιμιάσῃ τῆς τῆς μὲλῃ ἄσφαι καὶ πορομελετήσῃ. Νῦν αὖτ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν] ἐδ' ἐν ἀσφείτορον ή εὐρέσεως, δὴ οὐ γδ' ἡθ' ἔδεν ἴσῃσι παρὰ αἰδοντα, ἵνα ἀφορμῶν χη ή τις πατράσιν αὐτῶν ὀνειδίται καὶ διαβαλεῖν, ή μὲν ὡς φιλοπόλεμοι ὄντα, ή ἢ ὡς ῥίψασιν. πορῶσιν οὖν πεποίηκε τ' ή φιλοπόλεμος ἀδον παθόν, καὶ θέαται ὡς πορῶσιν αὐτῶν ἐπέδῃκε παρὰ γματα. ἀρχή ή τῶν ὀπλοτέρων Ἀντιμαχῶ. ὀπλοτέρων.] τούτω τ' ὀπλον παίζει.

ΒΙΣ. ὀπλοτέρος κυρίως λέγετ' ὀνέος, ὅ ται ὀπλα ἀφρην, καὶ φέρην δ' ὀπλοτέρος, σημαίεται ἢ ὅτι τούτων τῶν παίδων ὁ μὲν ὀπλοτέρος, παῖς ὅτι Λαμάχῃ, ὃ ἢ δεύτερος,

Τρ. Ασπίδας; ἢ παύσῃ μεμνημένῳ ἀσπίδας ἡμῖν;
Π. Α. Ἐνθάδ' ἀμ' οἰμωγῆτε καὶ ὀχρῶν πῶλεον ἀνδρῶν.
Τρ. Ἀνδρῶν οἰμωγῆ; κλαυσεῖν ἢ Διόνου Οἰμωγὰς ἀδων, καὶ ταύτας ὀμφαλόεσσας.
Π. Α. Ἀλλὰ τί δῆτ' ἀδων; οὐ γδ' εἶπέ μοι, οἷς ποισαίρεις.
Τρ. Ὡς οἱ μὲν δαίνετο βοῶν κρέα καὶ τὰ τοιαυτὰ.
Λεῖσον ὀρετίδεντ' καὶ ἀτ' ἢ δῖσα μείσα-
σθαι.

Ασπίς Κλεωνύμου. Διό καὶ τὰ ή δράματος πρόσωπα ἔτω δέχεται. Π. Α. ὀσημῶναι, παῖς Λαμάχῃ, καὶ Π. Κλ. ὀπλοῖ παῖς Κλεωνύμου. ἐκ ή τῶν ἀδ' ὀμῶν ὀπ' ἑκατέρω δῆλον τίς ὀ Λαμάχῃ, ἢ τίς ὀ Κλεωνύμου. ὀ ή Λαμάχῃ, ὡς φιλοπόλεμος πατὴρ φιλοπόλεμος ἂν παῖς, τα πολεμικὰ ἀδ' εἰ. ὀ ή Κλεωνύμου, ὡς δειλός, καὶ δειλὸν, καὶ ῥίψασιν πατὴρ ἐκτελόνος, ή πόλεμον φέρει, καὶ πτω φύλῳ καὶ ἀφρῶν σωτικῆσαν ἐπαγνέειν τοῖς ή τῶν πορῶσιν φυλάτῃ, καὶ ή ἑκατέρω φύσεως, ἢ πορῶν ἀλλήθινῳ ἢ χαρακτηρισ δ' ἡλιού. ἀμῶν ή ἢ ἐν τοῖς ἀνωπολλὰς διαβαλλομῶν κωμῶδ' οὖν. Οἱ δ' ὅτε δῆ.] Ὀμηρος Ιλ. Ζ.

Γλαυκῆς δ' Ἰππολόχοιο παῖς καὶ Τυδῆος υἱός
Ἐς μέτρον ἀμφοτέρων σὺν ἴππῳ μεμαῶτα μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἔτε δ' ἢ φεῖδ' ἐν τῶν ἄλλήλοισιν ἰοίετις.
Σωῖρ' ἔβαλον] Ιλ. Δ.
Οἱ δ' ὅτε δ' ἢ ἔς χῶρον ὄνα ξυμῶντες ἰκόντο,
Σωῖρ' ἔβαλον ῥινοῦς, σὺν δ' ἔρχεα, καὶ μὲν αἰνδρῶν
Χαλκοθωρήκων. Ἐτα' ἐξῆς.

CHR. Τούτω γ' ἐγώ.] Anticè pro τούτω τούτω, sic Latini Regnata Lycurgo pro à Lycurgo, & sic dictum, *dispari domino dominaris*. Χάρακας ἐκαστῶ] sunt pali, ridae, vel pedamenta quibus sulcitur vitis. Aliàs χάραξ vallum est militare, quod boni olim & fortes milites patienter etiam per longa itinera portabant, unde Muli Mariani. Hodie ipsa arma oneri sunt nec honori Neoptolemis nostris, imò etiam ipsis fere laxis & calonibus, perit enim omnis disciplina militaris, & iusti belli forsitan

D legitimæ causæ. Ὡ τῶν ἐκ ποδῶν.] Lege ἐκ ποδῶν Adverbialiter, & uno verbo. Οὐρηθρῶνα.] Aut mingunt hîc pueruli, (quemadmodum vertimus) aut potius obteruant & meditantur quæ canenda sunt. Nam οὐρεῖν accipio pro ὀρεῖν quod est φυλάττειν, nisi malumus seruare eos res conuictarum, quod non puto. Nam & Catullus in Epithalamio pueros canentes inducit & meditantes quod canant. προαναβάλλεσθαι autem est vox cantaturis propria, nam ut antea diximus, ἀναβολαί sunt principia carminum, & velut præludia. Et mox ἀναβαλεῖν dicet pro incipere. Ingeniosè autem & festiuiter ex cogitauit puellios duos Lamachi & Cleonymi filios, ut inde occasionem arripiat ipsos insectandi, illum tanquam φιλοπόλεμον, hunc tanquam ῥίψασιν. Vsurpat autem prior puerulus principium Epigonorum Antimachi. ὀπλοτέρους.] Sic vocantur iuuenes & tyrones qui militiæ dare nomen incipiunt: Sed quia ab armibus ducta vox est quasi armites dicas. Propterea Tygæus abominatur. Lego autem ἀδων, non εἶδον.

F
TR. Quid clypeos? pergin' scuta hac memorare quietus?
PVER. Tum fletus simul atque audiri vota virorum.
TR. Quid fletusne virum? per Bacchum, ὀρυσίος, flebis,
Quippe canens fletus lacrymas ἢ ὀμβονε fluentes.
G
PVER. Quid potius canerem? tu dic quo carmine gaudes.
TR. Nempe boum carnes epulantur, talia cantant. Instaurant ἢ dapes ὀ edulia dulcia mandunt.